

انتخابات "تظامی - امنیتی"

اصلاح‌طلبان مشغول رایزنی در این باره هستند که چه کسی در انتخابات ریاست جمهوری خردادماه آینده شانس پیروزی دارد. برخی مقامات سپاه اعلام می‌کنند که: هیچ‌کس، بجز محمود احمدی‌نژاد! هوشنگ امیراحمدی، تحلیل‌گر سیاسی می‌گوید علت حمایت رهبر و نظامیان از محمود احمدی‌نژاد این است که جامعه‌ی ایران یک جامعه‌ی نظامی - امنیتی، در منطقه‌ای نظامی - امنیتی است!

مصاحبه با دکتر هوشنگ امیراحمدی

دوچه‌وله درباره‌ی شانس محمود احمدی‌نژاد در انتخابات بعدی و آینده‌ی ایران در صورت پیروزی او، با دکتر هوشنگ امیراحمدی تحلیل‌گر سیاسی در نیویورک گفتگو کرده است. امیراحمدی از معدود طرفداران برخی سیاست‌های محمود احمدی‌نژاد در رابطه با آمریکا است. هوشنگ امیراحمدی می‌گوید دعوا بر سر احمدی‌نژاد باعث شده است که همه عملکرد ۳۰ ساله‌ی جمهوری اسلامی و اصل آزاد نبودن انتخابات در ایران را فراموش کنند.

دوچه‌وله: با توجه به حمایت‌هایی که تاکنون از رییس جمهور فعلی برای انتخابات خردادماه آینده شده است، شانس او را چگونه ارزیابی می‌کنید، آنهم با وجود همه‌ی مخالفت‌ها و انتقادهایی که به آقای احمدی‌نژاد می‌شود، چه از طرف اصولگرایان و چه از طرف اصلاح‌طلبان؟

هوشنگ امیراحمدی: من با این انتخاباتی که الان دارد مطرح می‌شود دو مشکل دارم. یکی این که اصولاً اصل قضیه را فراموش کرده‌ایم و اصل قضیه نیز همان انتخابات آزاد است. متأسفانه هم اصولگراها، هم عملگراها و هم اصلاح‌طلب‌ها همیشه همه‌اش در این دام افتاده‌اند که چه کسی باید رییس جمهور بشود. به این دام که آقا حالا چون نباید آقای احمدی‌نژاد بشود، پس ما بیاییم و اصلاً بحث انتخابات آزاد نباشد، بیاییم کسی را انتخاب کنیم، کسی را بیاوریم وسط که بتواند رییس جمهور بشود یا مثلاً تایید بشود. این نکته‌ی اول است.

نکته‌ی دوم: به نظر من ما باید بر اساس نیازهای کشور به طرف فکر بکنیم، نه بر اساس فرد به طرف نیازها. یعنی چه؟ یعنی ببینیم جامعه‌ی ایران در این مقطع چه آدمی را الان می‌خواهد، آدمی که کشور را از این بحران نجات بدهد.

اما این که آیا آقای احمدی‌نژاد برنده می‌شود یا نه، من اعتقاد دارم که اگر رابطه‌ی ایران و آمریکا به یک جای ثابتی برسد و گشایشی در آن ایجاد بشود، مطمئناً آقای احمدی‌نژاد دوباره انتخاب می‌شود. ولی اگر این رابطه خرابتر بشود یا منتهی به دعوا بشود، حتماً ایشان برنده نمی‌شوند. یعنی این که من بیشتر فکر می‌کنم آقای احمدی‌نژاد اگر بخواهد رییس جمهور بشود، بهتر است هر چه سریع‌تر این رابطه را به یک جایی برساند. اگر نخواهد رییس جمهور بشود، همین وضعیت را نگه دارد. این نصیحت من به ایشان است.

دوچه‌وله: حالا آمدیم و آقای احمدی‌نژاد به این نصیحت شما گوش داد و رابطه را با آمریکا درست کرد، چیزی که البته بعید به نظر می‌رسد، چون رابطه با آمریکا فقط رو به خرابی رفته است. اما فرض کنیم که رابطه با آمریکا هم درست شد. آقای احمدی‌نژاد اگر یک دوره‌ی چهارساله‌ی دیگر هم سر کار بیاید، فکر می‌کنید که وضع اقتصاد، وضع سیاست داخلی و وضع حقوق بشر در ایران، همه اینها چه سرنوشتی پیدا خواهد کرد؟

هوشنگ امیراحمدی: من فکر می‌کنم مشکل اساسی را که ایران دارد، آقای احمدی‌نژاد که به‌وجود نیاورده است. این مشکلیست که سی سال وجود دارد. و من فکر می‌کنم در دور بعد آقای احمدی‌نژاد باید یارهای جدیدی را وارد میدان بکند. چاره‌ی دیگری ندارد. برای این که کشور دیگر نمی‌کشد. من این را قبول دارم که وضعیت چهارسال بعد با چهارسال اول متفاوت خواهد بود. برای این که وضع اقتصادی مردم بسیار ناخوشایند شده، خیلی شکننده شده است.

دوچه‌وله: چرا علی‌رغم تمام اینها ایشان مورد حمایت رهبر و همین‌طور هم مقامات سپاه قرار می‌گیرند؟

هوشنگ امیراحمدی: جامعه‌ی ایران یک جامعه‌ی نظامی‌امنیتیست. برای این که در اطراف ایران یک محیط شدیداً امنیتی - نظامی

قرار دارد. ایران الان مدتهاست منتظر یک جنگ است، منتظر یک حمله است.

دوچپه‌وله: به همین دلیل هم به آقای احمدی‌نژاد احتیاج دارد؟

هوشنگ امیراحمدی: ببینید، به سپاه احتیاج دارد، به امنیت احتیاج دارد و به نیروی نظامی احتیاج دارد.

دوچپه‌وله: به نظر شما این امنیت را تا چه اندازه آقای احمدی‌نژاد توانسته تقویت یا تضعیف کند؟

هوشنگ امیراحمدی: من دقیقا همین را گفتم. من گفتم که پاشنه‌ی آشیل آقای احمدی‌نژاد رابطه با آمریکا است. علت این که این وضعیت وجود دارد برای این است که با آمریکا مساله حل نشده که هیچ، خرابتر هم شده. در واقع ایران دارد یک دعوای اساسی با این دنیا می‌کند سر مسئله‌ی هسته‌ایش.

دوچپه‌وله: شما اشاره کردید که دلیل این که از آقای احمدی‌نژاد حمایت می‌شود این است که منطقه، منطقه‌ای امنیتی - نظامی است. آیا منظورتان این است که به همین خاطر در ایران به یک چهره‌ی نظامی - امنیتی نیاز است؟ آیا این با یک انتخابات آزاد که شما در ابتدا به لزوم آن اشاره کردید در تناقض نیست؟

هوشنگ امیراحمدی: نه، در تناقض نیستند. من اعتقاد دارم که آقای احمدی‌نژاد تنها نیرویی نیست که بتواند کشور را در چارچوب امنیتی - نظامی حفظ کند. من کی این حرف را گفتم؟ شما فرمودید که چرا اینجوری است، من گفتم به این دلیل.

اما اعتقاد دارم که اگر در جامعه انتخابات آزادی به وجود آید، نیروهای خیلی خوبی وارد این میدان می‌شوند و مسایل امنیتی - نظامی ایران را هم می‌فهمند و می‌توانند کشور را از این ورطه‌ای که در آن است، بیرون بیاورند. من اعتقاد دارم که آقای احمدی‌نژاد تنها کسی نیست که این کار را می‌تواند بکند.

دوچپه‌وله: ولی الان به نظر شما چه کسانی مانع از انتخابات آزاد هستند؟ نقش آقای احمدی‌نژاد و حامیان‌شان در این رابطه تا چه اندازه موثر است؟

هوشنگ امیراحمدی: من فکر می‌کنم که قبل از آقای احمدی‌نژاد و نیروهای طرفدارش نیروهای دیگری هم بودند در جامعه که طرفدار انتخابات آزاد نبودند و الان سی سال است که در جمهوری اسلامی انتخابات آزاد برگزار نمی‌شود. خب آقای احمدی‌نژاد آن موقع اصلا کاره‌ای نبود. من اعتقاد دارم، اشتباه است این که ما همه‌ی کاسه و کوزه‌ها را بر سر این نیرو و آقای احمدی‌نژاد بشکنیم. برای نیروهای دموکراتیک کشور اشتباه است. یعنی ما نباید در تله‌ای بیفتیم که گویا درست مشکل جمهوری اسلامی فقط همین آقای احمدی‌نژاد و نیروهای طرفدارش هستند. واقعیت این است که این مشکل وسیع‌تر از این است. نیروهایی آنجا هستند که سی سال است سر کارند در جامعه و در مواضع بسیار قوی در قدرت بودند. غیر از آقای احمدی‌نژاد را دارم می‌گویم. از رؤسای آقای احمدی‌نژاد. این نیروها سی سال است آنجا هستند و سی سال است با انتخابات آزاد مخالفت شده. شورای نگهبان سی سال است آنجاست و دارد رد صلاحیت می‌کند.

من فکر می‌کنم این یک تله است برای همه‌ی نیروهای دموکراتیک جامعه که همه‌ی توجه‌ها را ببرند روی احمدی‌نژاد و نیروهایش، و کل مسایل جامعه را، جمهوری اسلامی را و این که این جمهوری چه مسایلی دارد و چگونه تا الان عمل کرده است را فراموش کنیم.

مصاحبه‌گر: مریم انصاری

مصاحبه‌گر: مریم انصاری | © Deutsche Welle | www.dw-world.de